

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-211/16

**Cavero Distillerie Srl a další
proti
Evropské komisi**

„Dumping – Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny a vyrobené společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 – Nezavedení konečného antidumpingového cla – Článek 3 odst. 2, 3 a 5 a čl. 17 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 – Výběr vzorku – Neexistence podstatné újmy – Zjevně nesprávné posouzení – Zjišťování újmy – Ziskovost výrobního odvětví Unie“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (devátého senátu) ze dne 15. března 2018

1. *Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Újma — Posuzovací pravomoc orgánů — Soudní přezkum — Meze*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, článek 3)

2. *Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Újma — Ověření ze strany Komise — Průběh šetření — Výběr vzorku — Složení vzorků — Soudní přezkum — Meze — Zjevně nesprávné posouzení — Důkazní břemeno*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, čl. 4 odst. 1 a čl. 17 odst. 1 a 2)

3. *Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Újma — Faktory, které je třeba zohlednit — Mnohočetnost — Posuzovací pravomoc orgánů — Dumpingové rozpětí — Faktor, který není rozhodující*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, čl. 3 odst. 2, 3 a 5)

4. *Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Újma — Ověření ze strany Komise — Dosah povinnosti uvést odůvodnění*

(Článek 296 SFEU; nařízení Rady č. 1225/2009, článek 3)

1. V oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření se přezkum prováděný unijním soudem musí týkat nejen existence případných nesprávných právních posouzení, ale rovněž dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo zneužití pravomoci. Je tomu tak zvláště tehdy, když jde o určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, které předpokládá posouzení komplexních hospodářských situací.

Proto i když v oblasti obchodních ochranných opatření, a zvláště antidumpingových opatření, nemůže unijní soud zasahovat do posouzení, které je vyhrazeno příslušným unijním orgánům, je nicméně jeho úlohou, aby se ujistil, že tyto orgány zohlednily všechny relevantní okolnosti a skutečnosti obsažené ve spise vyhodnotily s veškerou požadovanou řádnou péčí.

(viz body 34–37)

2. Podle čl. 17 odst. 1 a 2 základního antidumpingového nařízení č. 1225/2009 je Komise oprávněna ve věcech velkého rozsahu omezit šetření za účelem určení existence újmy na přiměřený počet stran použitím metody výběru vzorku. V tomto ohledu čl. 17 odst. 1 základního nařízení stanoví dva způsoby jeho výběru. Šetření totiž lze omezit na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, které jsou na základě informací dostupných v době výběru statisticky reprezentativní, nebo na největší objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v čase, který je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.

Z toho plyne, že pokud unijní orgány zvolí druhý způsob výběru vzorku, mají jistou míru flexibility při zvažování toho, co lze přiměřeně dosáhnout v čase, který mají k dispozici k provedení šetření. Mimoto z čl. 17 odst. 2 uvedeného nařízení vyplývá, že konečný výběr stran provádí Komise, a to v souladu s ustanoveními o výběru vzorků.

Co se týče reprezentativnosti vzorku, Komisi přísluší zajistit přítomnost několika faktorů, zejména podíl z celkové výroby v Unii a zeměpisné rozložení výrobců. Podle čl. 4 odst. 1 základního nařízení totiž musí být pro získání věrného obrazu hospodářské situace daného výrobního odvětví Unie analýza Komise založena na celém výrobním odvětví Unie.

Pokud žalobce zpochybňuje reprezentativnost vzorku, přísluší mu nicméně předložit důkazy, které Tribunálu umožní konstatovat, že se Komise z důvodu složení vybraného vzorku výrobního odvětví Unie dopustila při zjišťování újmy zjevně nesprávného posouzení.

(viz body 40, 41, 44 a 49)

3. Objektivní přezkum určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie se v souladu s čl. 3 odst. 2 základního antidumpingového nařízení č. 1225/2009 musí týkat objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na unijním trhu a dále následného účinku tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

Co se týče objemu těchto dovozů a jejich dopadu na ceny obdobných výrobků na trhu Unie, čl. 3 odst. 3 základního nařízení stanoví činitele, které je třeba zohlednit při tomto přezkumu, přičemž upřesňuje, že žádné z uvedených kritérií nemusí být samo o sobě rozhodující.

Článek 3 odst. 5 základního nařízení zase upřesňuje, že posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví. Toto ustanovení obsahuje výčet různých faktorů, které lze zohlednit, a upřesňuje, že tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující. Toto ustanovení dává unijním orgánům široký prostor pro posouzení při přezkumu a hodnocení různých ukazatelů.

V tomto ohledu je sice pravda, že dumpingové rozpětí musí být zohledněno v rámci určení existence újmy podle čl. 3 odst. 5 základního nařízení, nic to však nemění na tom, že je především prvkem, který je třeba vzít v úvahu při určování existence dumpingu, což je podmínka lišící se od podmínky související s prokázáním újmy v rámci přijímání antidumpingových opatření.

(viz body 84–86 a 108)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 102–105)